

PRESSMEDDELANDE nr 85/23

Luxemburg den 24 maj 2023

Tribunalens dom i mål T-268/21 | Ryanair/kommissionen (Italien; stödordning; covid-19)

Tribunalen ogiltigförklarar kommissionens beslut om godkännande av en stödåtgärd bestående av subventioner som Italien betalat ut till italienska lufttrafikföretag i samband med covid-19-pandemin

Kommissionen har inte motiverat sin slutsats att den aktuella åtgärden inte strider mot andra bestämmelser i unionsrätten än dem som avser statligt stöd

I oktober 2020 anmälde Republiken Italien en stödåtgärd i form av bidrag till vissa lufttrafikföretag med italiensk licens genom en kompensationsfond på 130 miljoner euro till Europeiska kommissionen (nedan kallad den aktuella åtgärden). Denna åtgärd syftade till att avhjälpa de skador som drabbat stödberättigade lufttrafikföretag på grund av reserestriktioner och andra nedstängningsåtgärder som vidtagits i samband med covid-19-pandemin.

Ett av villkoren för stödberättigande enligt den aktuella åtgärden var att lufttrafikföretaget, i fråga om anställda med stationeringsort i Italien och anställda hos utomstående företag som deltog i dess verksamhet, tillämpade lön som inte fick understiga minimilönen enligt luftfartssektorns nationella kollektivavtal som ingåtts mellan de arbetsgivar- och arbetstagarorganisationer som anses vara de mest representativa på nationell nivå (nedan kallat kravet på minimilön).

Kommissionen beslutade, utan att inleda det formella granskningsförfarandet enligt artikel 108.2 FEUF, att inte göra några invändningar mot den aktuella åtgärden med motiveringen att den var förenlig med den inre marknaden.¹

Lufttrafikföretaget Ryanair väckte talan om ogiltigförklaring vid tribunalen, som ogiltigförklarar detta beslut på grund av åsidosättande av motiveringsskyldigheten enligt artikel 296 FEUF.

Tribunalens bedömning

Enligt fast rättspraxis ska ett beslut att inte inleda det formella granskningsförfarandet avseende ett anmält stöd innehålla skälen till att kommissionen inte anser sig ha allvarliga svårigheter att bedöma om det aktuella stödet är förenligt med den inre marknaden. Även om en kortfattad motivering är tillräcklig på denna punkt, måste det av motiveringen klart och tydligt framgå varför kommissionen inte anser att den har mött sådana svårigheter.

Tribunalen anser emellertid att så inte är fallet i förevarande mål.

Tribunalen påpekar inledningsvis att kommissionen i det angripna beslutet hävdade att kravet på minimilön var oupplösligt förbundet med den aktuella åtgärden samtidigt som den angav att detta krav inte var en oskiljaktig del av syftet med åtgärden, dock utan att det klart och tydligt framgick hur kommissionen hade resonerat vid dessa båda påståenden.

¹ Kommissionens beslut C(2020) 9625 final av den 22 december 2020 om statligt stöd SA.59029 (2020/N) – Italien Covid-19: System för ersättning till lufttrafikföretag med en licens utfärdad av de italienska myndigheterna.

Tribunalen konstaterar vidare att även slutsatsen i det angripna beslutet, enligt vilken kravet på minimilön inte stred mot "andra bestämmelser i unionsrätten" än artiklarna 107 och 108 FEUF, var bristfälligt motiverad.

Tribunalen anger härvidlag att den enda unionsrättsliga bestämmelse, förutom artiklarna 107 och 108 FEUF, mot bakgrund av vilken kommissionen har undersökt detta krav, är artikel 8 i Rom I-förordningen² som innehåller särskilda lagvalsregler för individuella anställningsavtal. Kommissionen förklarade emellertid inte i det angripna beslutet varför den ansåg att denna artikel var den enda relevanta bestämmelsen, utöver artiklarna 107 och 108 FEUF, mot bakgrund av vilken den skulle pröva huruvida kravet på minimilön var förenligt med unionsrätten. Kommissionen har således inte på ett klart och öppet sätt redogjort för skälen till att den ansåg att nämnda krav inte utgjorde ett åsidosättande av "andra bestämmelser i unionsrätten".

Denna brist på motivering illustreras av att kommissionen vid sin prövning av kravet på minimilön beaktade ett klagomål från italienska föreningen för lågprisbolag, i vilket denna bestred att en italiensk lagstiftning som innehöll ett krav på minimilön liknande det som föreskrivs i den aktuella åtgärden var förenlig med friheten att tillhandahålla tjänster i den mening som avses i artikel 56 FEUF. Med hänsyn till detta sammanhang borde kommissionen i än högre grad ha uttalat sig om huruvida artikel 56 FEUF var relevant för dess prövning av huruvida den aktuella åtgärden var förenlig med den inre marknaden.

Mot bakgrund av det ovan anförda finner tribunalen att kommissionen har åsidosatt sin motiveringskyldighet enligt artikel 296 FEUF och ogiltigförklarar följaktligen det angripna beslutet.

PÅPEKANDE: Syftet med talan om ogiltigförklaring är att rättsakter som har antagits av unionens institutioner och som strider mot unionsrätten ska ogiltigförklaras. Medlemsstaterna, de europeiska institutionerna och de enskilda får, på vissa villkor, väcka talan om ogiltigförklaring vid domstolen eller tribunalen. Om talan är välgrundad ska rättsakten ogiltigförklaras. Den berörda institutionen måste fylla det rättsliga tomrum som kan uppkomma till följd av att rättsakten ogiltigförklaras.

PÅPEKANDE: En dom eller ett beslut som meddelats av tribunalen kan överklagas till domstolen. Överklagandet ska vara begränsat till rättsfrågor. Ett överklagande hindrar i regel inte att tribunalens avgörande verkställs. Om överklagandet kan tas upp till prövning och är välgrundat, upphäver domstolen tribunalens avgörande. Domstolen kan slutligt avgöra målet om det är färdigt för avgörande. Om så inte är fallet återförvisar domstolen målet till tribunalen, som är bunden av det avgörande som domstolen meddelat med anledning av överklagandet.

Detta är en icke-officiell handling avsedd för massmedia och den är inte bindande för tribunalen.

Domen i [fulltext](#) publiceras på webbplatsen CURIA dagen för avkunnandet.

Kontaktperson för press: Gitte Stadler ☎ (+352) 4303 3127

Bilder från uppläsningen av domen finns tillgängliga på "[Europe by Satellite](#)" ☎ (+32) 2 2964106

Håll dig uppdaterad!

² Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 593/2008 av den 17 juni 2008 om tillämplig lag för avtalsförpliktelser (Rom I) (EUT L 177, 2008, s. 6).